

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 70. Alii articuli circa Prædestinationem examinati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

V. *Liberum arbitrium a Deo impulsu nullo modo cooperatur, sed sequitur, sicut instrumentum inanimum, aut vero animal irrationale.* Sæcul. XVI.
A. C. 1546.

VI. *Deus, quos sibi videtur, convertit, etiamsi nolint, & recalcitent.*

Primi duo articuli omnium suffragio tanquam in Deum Blasphemi, ac jam pridem ab Ecclesia in Manichæis, Priscilianistis & Wiclefistis damnati, fuere proscripti: circa tertium vero, æque ac quintum, & sextum quædam suborta est contentio.

§. LXX.

Alii articuli circa Prædestinationem examinati.

Tandem Patres ad examinandam Protestantium doctrinam circa prædestinationem progrediebantur, atque ex Zwinglii Sectatorum libris circa hoc argumentum septem articulos extraxerunt, quorum primus erat. *In prædestinatione & reprobatione nullæ sunt partes hominis, sed solius divinæ voluntatis.*

II. *Prædestinati non possunt damnari, neque reprobi salvari.*

III. *Soli Electi, & prædestinati vere justificantur.*

IV. *Justificati tenentur per fidem credere, se esse e numero prædestinatorum.*

Sæcul XVI. *V. Justificati non possunt amittere*
 A.C. 1546. *gratiam.*

VI. Qui sunt vocati, neque tamen numero prædestinatorum, nunquam accipiunt gratiam.

VII. Justificatus tenetur credere per fidem, quod ad finem usque in justitia sit perseveraturus, item, ubi exciderit gratia, ad eam recuperandam rediturus.

Primum articulum plures Theologi Orthodoxæ fidei consonum, adversam vero ejus doctrinam omnino hæreticam censebant, eo quod, D. Thomas, ac Doctorum quamplurimi tradant, quod Deus ante mundi fabricam ex universa massa generis humani per solam, meramque suam misericordiam nonnullos elegerit ad gloriam, quibus efficacia media præparavit ad eam obtinendam, quod dicitur prædestinare. Horum numerus, inquebant, est certus & determinatus, neque incrementum admittit: ceteri, quos non prædestinavit, non habent, quod querantur, quando Deus his quoque auxilium sufficiens præparavit, licet revera alii, quam electi salutis effectum non sint consecuturi. Rationem validissimam afferebant e D. Paulo ad Romanos, qui Jacobum in exempla prædestinatorum, & Esavum reprobatorum citans, profert ipsum ea de re Dei Decretum, antequam nascerentur, pronunciatum, non ex operibus, sed secundum merum ipsius beneplacitum. Dein
 adjun-

adjungebant ejusdem Apostoli similitu- Sæcul. XVI.
 dinem; *sicut figulus ex eodem luto format* A.C. 1546.
unum vas ad honorem, & aliud ad ignomi-
niam, sic Deus ex eadem hominum massa,
quos sibi visum erat, elegit, aliis neglectis,
præterea etiam D. Paulus ad id confirman-
dum citavit verbum Dei ad Moysen, mi-
ferebor, cujus miserturus sum, & mi-
sericordiam præstabo, cujus miserebor.
Idemque concludit, non esse igitur volen-
tis, neque currentis, sed miserentis
Dei: Item Deum misereri, cujus vult,
& quem vult, indurare. Addebant in-
super, hac ratione consilium divinæ præde-
stinationis & reprobationis ab eodem Apo-
stolo vocari altitudinem, & profundita-
tem sapientiæ impenetrabilem & incor-
ruptibilem: citabantque ex aliis Epistolis;
nihil nos habere, quod non accepimus:
nos nec ad bene cogitandum quidem ex
nobismet ipsis esse sufficientes. Tum
ubi causam reddit, cur alii excidant a fide,
aliis permanentibus firmis, hanc assignat,
quod firmum stet Dei fundamentum, ha-
bens hoc signaculum, novit Deus, qui
sint ejus. Multa denique afferebant ex
Evangelio D. Joannis, & prope innu-
mera ex divo Augustino, qui quidem vir
sanctus ætate grandis in favorem hujus do-
ctrinæ plurima scripserat. Non deerant
tamen Theologorum nonnulli, qui
Prædestinationis causam hominis con-

Sæc. XVI.
A. C. 1546.

sentientis voluntati adjudicabant, primamque sententiam velut nimis duram rejiciebant.

§. LXXI.

Catharini sententia de Prædestinatione.

*Pallav. l. 8.
c. 13. n. 2.
Sarpi l. 2.
p. 195.*

Catharinus media via incedere volens sententiam suam his verbis edixit: *Deus pro sua bonitate e cætu hominum paucissimos aliquot delegit, quos omnino salvare decrevit, eosque mediis potentissimis, efficacissimis, quæque fallere non possunt, instruxit. Ceteros omnes vult quidem salvos fieri, atque huic fini media omnibus sufficientia præparavit, sed penes ipsos reliquit, ea vel accipiendo salvari, vel rejiciendo damnari: horum vero duo sunt genera: alii, qui ea recipiunt, & salvi fiunt, licet ex electis non sint, eorumque magnus est numerus; alii, qui abnuunt cooperari Deo, qui eos salvos cupit, proindeque damnantur. Causa prædestinationis primorum, est sola divina voluntas, aliorum, acceptatio, ususque auxilii divini, & cooperatio etiam a Deo prævisa; causa vero reprobationis ultimorum prævisa a Deo perversa ipsorum voluntas, in repudiando Dei auxilio, aut eodem male utendo. D. Joannes, D. Paulus, & omnes Scripturæ loci ab adversa parte allegati, quibus*
totum